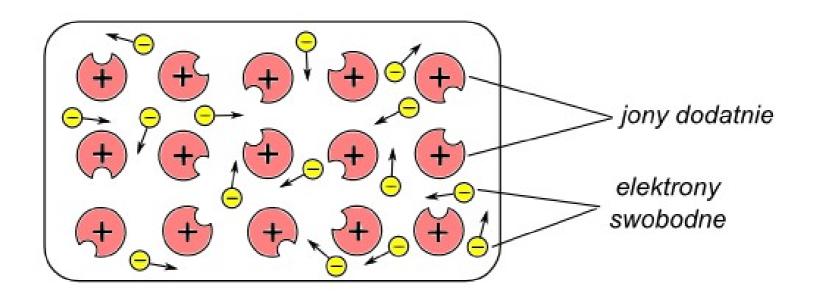
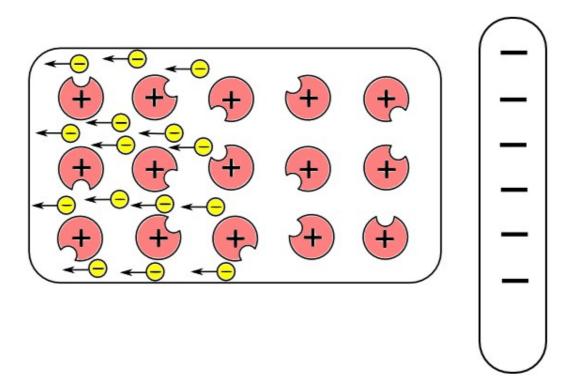
Elektryzowanie przez wpływ (indukcję). Zasada zachowania ładunku elektrycznego

Budowa przewodnika metalowego

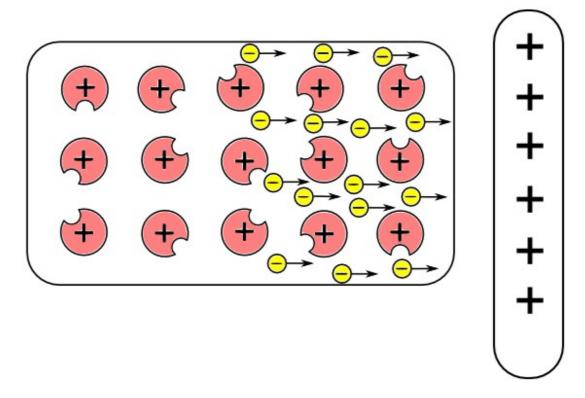

Co się stanie jeśli do metalowego przewodnika zbliżymy ciało naelektryzowane ujemnie?

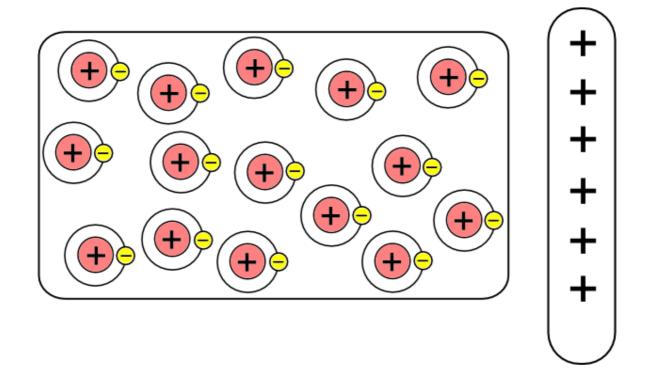

Elektrony swobodne w przewodniku metalowym oddalają się od ciała naelektryzowanego ujemnie.

Co się stanie jeśli do metalowego przewodnika zbliżymy ciało naelektryzowane dodatnio?

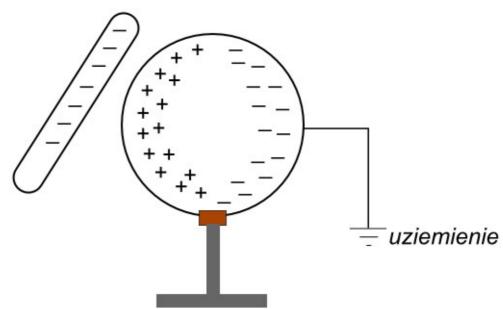
Elektrony swobodne w przewodniku metalowym przemieszczają się w kierunku ciała naelektryzowanego dodatnio.

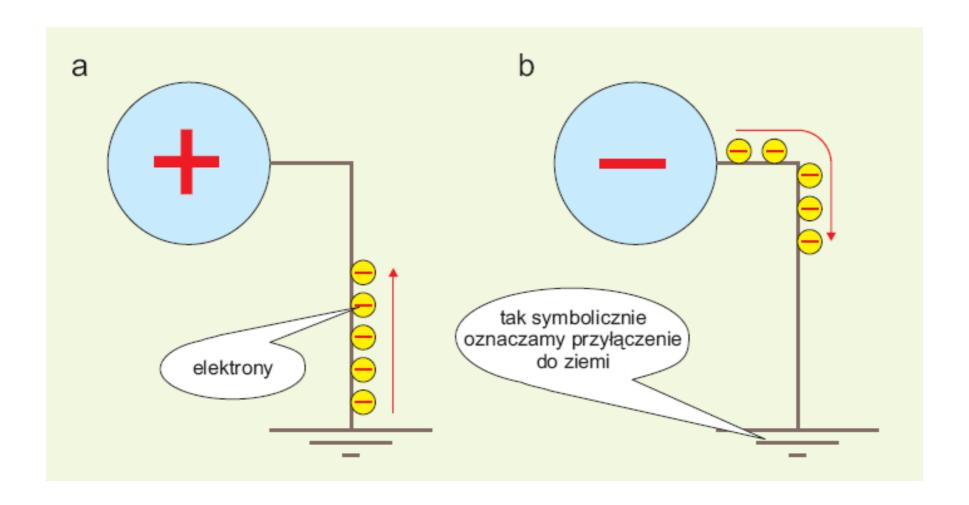
Jeżeli do obojętnego elektrycznie izolatora zbliżymy ciało naładowane, to we wnętrzu atomów lub cząsteczek izolatora występuje zjawisko przesunięcia ładunków elektrycznych o przeciwnych znakach (zjawisko polaryzacji elektrostatycznej).

Elektryzowanie przez indukcję, czyli przez wpływ: polega na zbliżeniu ciała naelektryzowanego do ciała elektrycznie obojętnego. W ciele dotychczas obojętnym elektrycznie następuje przesunięcie ładunków w obrębie całego ciała (przewodnik) lub w obrębie cząsteczek (izolator). Elektryzowanie przez indukcję jest nietrwałe. W pewnych warunkach można jednak naelektryzować ciało trwale przez indukcję.

Sposób trwałego
elektryzowania przez
indukcję metalowego
przewodnika (w kształcie
kuli) znajdującego się na
plastikowej podstawce

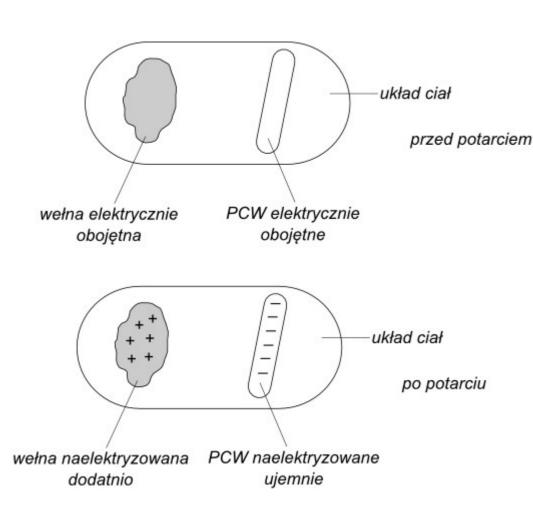

W tym celu zbliżamy do przewodnika ujemnie naładowaną pałeczkę ebonitową, a przewodnik uziemiamy (np. dotykając palcem. Elektrony z przewodnika odpływają do ziemi, na przewodniku pozostaje nadmiar ładunków dodatnich. Jeżeli teraz jednocześnie usuniemy uziemienie i oddalimy pałeczkę, to przewodnik pozostanie naładowany dodatnio.

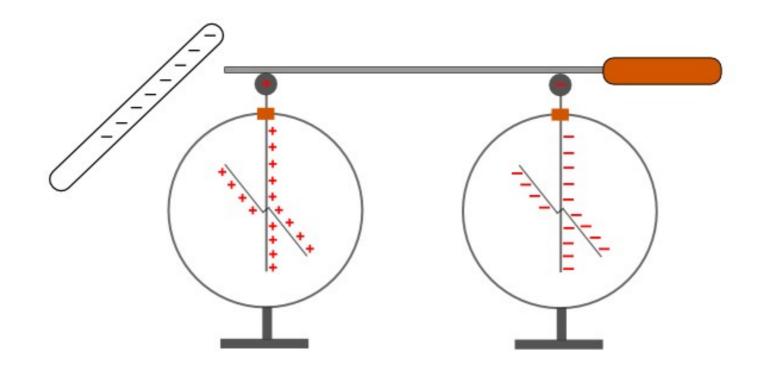

Zasada zachowania ładunku

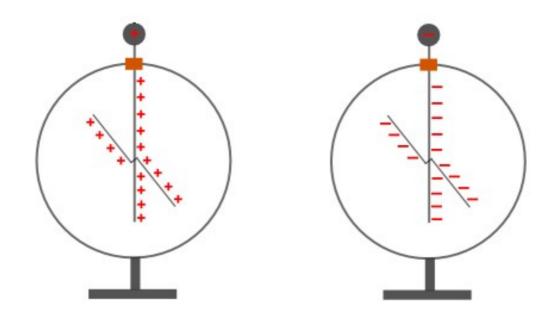
W układach ciał izolowanych elektrycznie od otoczenia całkowity ładunek jest zachowany czyli stały, tzn. suma ładunków dodatnich i ujemnych nie ulega zmianie.

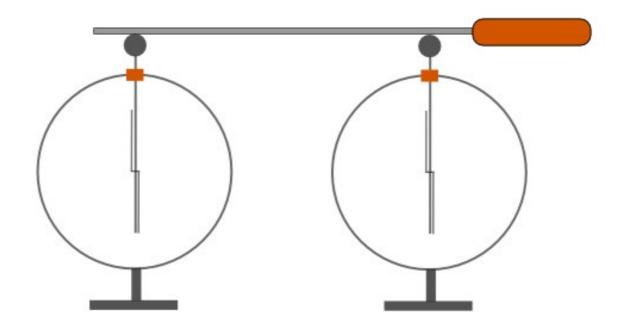
Ile elektronów ubyło w wełnie, tyle przeszło na PCW. W układzie ciał suma ładunków dodatnich i ujemnych nie ulega zmianie.

Elektroskopy zostały połączone przewodnikiem. Po zbliżeniu pałeczki ebonitowej pierwszy z nich został naelektryzowany metodą indukcji elektrostatycznej ładunkiem dodatnim, gdyż ujemne ładunki z pierwszego elektroskopu, które przez pręt metalowy przepłynęły do drugiego elektroskopu.

Po zdjęciu pręta metalowego, a następnie odłożeniu ebonitu, w pierwszym elektroskopie występuje niedobór elektronów, natomiast w drugim taki sam co do wartości nadmiar elektronów.

Po ponownym połączeniu obu elektroskopów metalowym prętem obserwujemy ich rozładowanie, spowodowane "powrotem" elektronów z drugiego elektroskopu na pierwszy. "Wędrówka" elektronów odbywa się w obrębie dwóch izolowanych ciał (elektroskopów). Metalowy pręt stanowi tylko łącznik między tymi ciałami. Podczas przebiegu tego doświadczenia spełniona jest zasada zachowania ładunku.